

Camera Consultantilor Fiscali propune solutii legislative pentru evitarea colapsului societatilor din transporturi si constructii

Camera Consultantilor Fiscali din România a propus Parlamentului României si Ministerului Finantelor solutiile legislative pe care le apreciaza necesare si oportune pentru evitarea colapsului societatilor românești din domeniul transporturilor si constructiilor.

"Solutiile propuse autoritatilor au la baza o ampla analiza a legislatiei din România care a avut o incidenta directa în modul de abordare al organelor fiscale cu privire la taxarea diurnelor platite angajatilor în perioada 2015 - 2021, în paralel cu analiza situatiei practice, de incertitudine si disperare în care se afla zeci de mii de angajatori români din aceste sectoare. Consideram ca, solutiile de amnistie pentru trecut si de claritate pentru viitor, sunt salutare pentru angajatorii români care, în loc sa lupte din nou pentru supravietuire în instantele judecatoresti si sa își relocheze activitatea în alte tari europene, cum de altfel au si început, trebuie lasati sa lupte pentru pozitia lor si a României pe piata foarte dura si încordata a acestor servicii, atât în Europa, cât si în întreaga lume", se arata într-un comunicat al organizatiei.

Camera Consultantilor Fiscali precizeaza ca doreste sa le supuna atentiei asupra necesitatii elaborarii unor reglementari cu privire la tratamentul fiscal al indemnizatiei de deplasare/detasare pe care operatorii economici din România o acorda personalului trimis sa își desfasoare temporar activitatea într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat tert sau în interiorul tarii, în cadrul unor contracte încheiate cu beneficiari societati tert sau membre ale grupului de societati.

"Mentionam ca aceasta solicitare se întemeiaza pe existenta numeroaselor situatii practice în care, în cadrul inspectiilor fiscale, care vizeaza perioade fiscale începând cu 1 iulie 2015, indemnizatiile acordate, considerate de catre angajatori drept neimpozabile (în limita plafonului reglementat în cadrul art. 76 alin. (2) litera k) din Legea nr 227/2015 privind Codul Fiscal) au fost reîncadrate de catre inspectorii fiscali drept venituri asimilate salariilor, subiect al contributiilor sociale obligatorii si impozitului pe veniturile din salarii", se spune în scrisoarea deschisa transmisa autoritatilor.

CCF precizeaza ca motivatiile invocate de catre inspectorii fiscali sunt legate de interpretarea definitiilor si continutului unor concepte cu care opereaza legislatia muncii, iar pe baza acestor interpretari stabilesc ca sumele platite de angajatorii romani nu reprezinta indemnizatii acordate în cadrul unor delegari/detasari temporare în afara locului de activitate, ci sume primite pentru îndeplinirea sarcinilor curente de serviciu, adica salarii, angajatii respectivi neavând un loc fix de munca.

Potrivit sursei citate, interventiile legislative realizate de autoritati în contextul amnistiei din 2015 (în 2015, 2017 si 2020) în scopul declarat al asigurarii predictibilitatii fiscale necesare pentru angajatorii români, au fost si insuficiente si, în opinia organizatiei, mai ales eronat plasate si în OUG 28/2015, respectiv Legea 344/2006, în Legea 16/2017 si în Legea 172/2020 privind detasarea salariatilor în cadrul prestarilor de servicii transnationale, întrucât aceste acte normative: au un alt obiect de reglementare si scop; vizeaza strict detasarile transnationale la nivelul statelor membre; nu abordeaza alte concepte si situatii specifice delegarii, detasarii si mobilitatii angajatilor care sunt prezente însa în Codul muncii si care au implicatii legate de fiscalizare.

"Starea de incertitudine, lipsa de transparenta si confuzie în rândul autoritatilor implicate se mentine si este dovedita de ineficacitatea dialogului acestor autoritati cu transportatorii organizati în cadrul grupului de lucru comun constituit în acest an, de corespondenta formală cu aceste institutii precum si de actiunile de control cu abordari neunitare la nivel national organizate de ANAF cu aceasta tematica", se mai spune în scrisoarea deschisa.

Conform CCF, situatia de vulnerabilitate în care se afla angajatorii români s-a deplasat spre "disperare si nemulțumire" în conditiile în care dialogul cu institutiile statului nu a dat rezultate, în timp ce în urma actiunilor de control fiscal li se impune plata unor sume impresionante pe care niciodata nu le-au avut incluse în tarifele prestatiilor catre clienti, deci nu le-au încasat si evident ca nici nu au de unde sa le plateasca nici macar cu pretul falimentului si disponibilizarii angajatilor. Astfel, starea de fapt a devenit exploziva.

"Este imperios necesara reglementarea clara si nediferentiata, în Codul fiscal, a modului de fiscalizare a celor patru categorii de sume suplimentare fata de salariul de baza, care au aceeasi natura si aceleasi caracteristici, pe care angajatorii le platesc angajatilor în acelasi scop (respectiv prestatia suplimentara prevazuta la art. 25 alin. (1) din Codul muncii, indemnizatia de delegare prevazuta de art. 44 alin. (2) din Codul muncii, indemnizatia de detasare prevazuta de art. 46 alin. (4) din Codul muncii, indemnizatia specifica detasarii transnationale prevazuta de art. 2 alin. (1) lit. h din Legea 16/2017), asa dupa cum am demonstrat în cele de mai sus", se arata în document.

CCF apreciaza ca regimul fiscal al acestor patru forme de sume suplimentare, generic numite diurne, trebuie stabilit explicit în Codul fiscal si nu în alte acte normative, având în vedere ca: sediul materiei pentru stabilirea regimului fiscal este evident Codul fiscal asa cum rezulta chiar din prevederile generale ale acestuia; Ministerul Finantelor a insistat în decursul timpului sa evite si sa elimine prevederile fiscale din alte acte normative, tocmai din motive de coerenta, predictibilitate si aplicare unitara; prezenta unor reglementari de natura fiscala în alte acte normative care presupune o interpretare coroborata precum si o colaborare interinstitutionala perfecta, s-a dovedit total neadecvata si chiar dezastruoasa daca este luata în considerare doar problema fiscalizarii diurnei, dar care din nefericire nu este singura.

Toate cele trei modificari legislative prezentate anterior, care au avut ca si scop declarat în fundamentarea lor tocmai evitarea reîncadrării diurnelor de catre organele fiscale, nu au avut practic niciun efect, în prezent fiind în aceeași situatie ca în 2015.

Potrivit CCF, reglementarea efectiva a regimului fiscal al diurnei se poate face în cadrul articolelor corespunzatoare din Codul fiscal, care si la aceasta data contin prevederi privind taxarea diurnei dar incomplete, respectiv art. 76, art. 142 si art. 157, tinând seama de urmatoarele elemente esentiale de continut: sa vizeze în mod explicit, cu tratament unitar toate cele 4 forme ale diurnei; plafonul neimpozabil sa fie stabilit prin raportare la nivelul de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurna prin hotarâre a Guvernului dar nu mai mult decât 3 ori nivelul salariului de baza aferent locului de munca ocupat de salariat; reîncadrarea fiscala a diurnelor platite de angajatori, situate în limita plafonului neimpozabil, în salarii sau în venituri asimilate salariului, în vederea impozitarii acestora, sa poata fi realizata de organele fiscale doar în baza constatarilor Inspectiei Muncii (ITM) privind neîncadrarea celor 4 forme de diurna în prevederile legislatiei muncii.

"Având în vedere absenta unui cadru fiscal cert si predictibil în perioada 2015-2021, asa dupa cum am aratat pe larg în cele de mai sus si constatând ca pe acest fond nu pot fi identificate alte solutii rezonabile de iesire din aceasta situatie, fara mari pierderi economice pentru angajatorii români si pentru România de altfel, dar si pierderi de credibilitate si încredere pentru autoritatile statului atât cele executive, cât si cele legislative, consideram ca se impune adoptarea unui act normativ similar Legii 209/2015 care sa prevada interdictia efectuării de reîncadrări ale indemnizatiilor în venituri salariale integral impozabile si sa anuleze obligatiile fiscale principale si accesorii stabilite de organele de inspectie fiscala în urma reîncadrării acestor indemnizatii pentru perioade controlate ulterioare datei de 1 iulie 2015. Ne manifestam, ca de fiecare data, întreaga disponibilitate pentru a oferi suportul tehnic prin expertiza noastra în domeniul fiscalitatii, în cazul în care apreciati ca acesta este necesar pentru o mai completa înțelegere a problemelor sau solutiilor legislative propuse de noi", se precizeaza, printre altele, în scrisoarea transmisa autoritatilor.